

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۳ اپریل ۲۰۲۳

باداران در کنار هم، نوکران مشیت به یخن!

شنبه - ۰۲ ثور ۱۴۰۲ - کابل: به اساس گزارش رسانه ها، خلاف دساتیر اسلام که می باید با آمدن عید مسلمانان بین هم مشکلات شان را حل نمایند و حتا قسمی که در زمانش در مکتب خوانده ایم گویا روایاتی از پیمبر اسلام وجود دارد که هرگاه عید بیاید و دو بردار مؤمن مشکلات و کینه و کدورت بین شان را حل نکنند از امت من نیستند، آمدن عید در افغانستان به جای آن که کدورت ها را از بین ببرد و بستر آشتی و برادری را بین آحاد شهروندان کشور پهن نماید، حد اقل در دو ولایت کینه و نفرت طالب علیه شهروندان شیعه کشور به مانند یک دمل چرکین سرباز نمود.

این دمل چرکین نخست روز گذشته در ولایت "دایکندی" زمانی خود را باز کرد که افراد طالب شیعه مذهب را که حاضر نبودند مطابق فتوای طالب روزه شان را افطار و عید نمایند و ادار به افطار روزه نمودند. تکرار این مصیبت امروز زمانی اتفاق افتاد که طالبان مسلح به دستور اداره احتساب طالب یا همان "امر به معروف و ... مانع از آن شدند که شیعه مذهب شهر غزنی در مساجد شان نماز عید را اقامه نمایند. در این ممانعت کار به جایی رسید که آنها یک تن از ملا های شیعه را لت و کوب و درب مساجد را برای ۴ ساعت بستند. در یادداشت امروز مکت کوتاهی در همین زمینه خواهیم داشت:

۱- تا جایی که از مطالعات تاریخی و دقت در واقعیت های اجتماعی دهه های قیل از فاجعه ثور ۱۳۵۷ بر می آید، می توان نوشت: علی رغم این که در افغانستان هویت مذهبی در مقایسه با جایگاه هویت دینی از موقف مستحکمتری برخوردار بود، با آنهم تحمل و تفاهم مذهبی بین مردم عادی افغانستان به حدی بود که نه تنها هیچ فرد سنی مزاحم یک فرد شیعه حین ادای نمازش نمی شد و به همین سان افراد شیعه برای سنی ها مزاحمتی ایجاد نمی کردند و حتا می توانستند از مساجد یک دیگر استفاده نمایند، بلکه به ده ها هزار ازدواج بین شهروندان سنی و شیعه، در سراسر افغانستان به صد ها هزار هموطنی را بار آورده بود که پدر و مادرشان دارای یک مذهب نبودند و برای فرزندان انتخاب مذهب پدر و یا مادر نیز اجباری نبود.

۲- بعد از فاجعه خونبار ثور که افغانستان به میدان درگیری شرق و غرب مبدل شد و قدرت های جهانی جهت تثبیت مواضع و حاکمیت نوکران شان در افغانستان از طریق نمایندگان شان در یک طرف مزدوران روس یعنی خلق و پرچم و در سمت دیگر نوکران امریکا یعنی جهادی ها افغانستان را به کشتارگاه توده های میلونی کشور مبدل ساختند و در نهایت قادر شدند با آوردن جهادی ها بر اریکه قدرت، گویا جنگ بین خودشان را خاتمه دهند، جای جنگ بین قدرت

های جهانی را، جنگ بین قدرتهای منطقه ئی گرفته، بعد از آن ظاهراً این خلق و پرچم نبود که علیه جهادی ها می بایست می رزمید، بلکه این احزاب و سازمانهای ساخت ایران بودند که علیه جهادی های ساخت پاکستان و عربستان سعودی وارد جنگ شدند.

۳- جنگها و جنایاتی که در سگ جنگی های کابل در دهه ۹۰ میلادی قرن گذشته در افغانستان صورت گرفت و در اثر آن تنها در شهر کابل بیش از ۶۵ هزار از هموطنان ما کشته و صد ها هزار دیگر فراری شدند، در واقعیت امر اوج تبارز تضاد بین "رژیم ولایت فقیه" و "عربستان سعودی+پاکستان و بقیه ارتجاع عرب" بود.

۴- وقتی حدود دوماه قبل دو قبله سیاسی شیعه مذهبان و سنی مذهبان با میانجیگری جمهوری خلق چین با همدیگر آشتی داده شدند و بعد از مدتها چین قادر شد سگ و پشک را در یک کاسه نان دهد، یکی از امید ها این بود که حل این تضاد، حد اقل در افغانستان دشمنی و خصومت کوری را که بین تسنن و تشیع به وجود آمده و هریک از آنها زیر عنوان "پیروی از مذهب حقه" و طرف مقابل را کافر دانستن به خود حق می دادند تا بی پروا و بدون هراس از بازخواست خون طرف مقابل را بریزاند، اثر مثبت گذاشته بر جنگ بین شیعه و سنی در افغانستان نیز نقطه پایان بگذارند.

۵- وقتی از چنین منظری به قضیه نظر انداخته می شود می بینیم در عین حالی که عربستان سعودی و رژیم ولایت فقیه می خواهند جان و جگر همدیگر باشند و مقامات رسمی هر دو کشور برادر وار در کنار یک دیگر می ایستند و حتا افشار بالائی مریدان شان را نیز به تقلید از خود وادار می سازند- بزرگترین سند این ادعا ادای نماز عید نماینده "رژیم ولایت فقیه" روز گذشته در عقب ملا امام اهل تسنن و شرکت نماینده نظام ملاسالار در دعوت رسمی افطاری رئیس جمهور در کنار سفرای کشور های اسلامی شب گذشته در تهران بود- تقابل بین افشار پائینی مریدان شان را نه تنها مانع نمی شوند بلکه احتمالاً برای امتیازگیری سیاسی متقابل دامن هم بزنند. که نمود برجسته آن را در تحریکات ارتجاعی طالب علیه شهروندان شیعه مذهب در دو ولایت دایکندی و غزنی دیروز و امروز شاهد هستیم.
هموطنان گرامی!

آنتشی را که دیروز ارتجاع عرب و رژیم ولایت فقیه مشترکاً در افغانستان برافروختند و به انسان شیعه، سنی مذهبان را دشمن اهل بیت و یاران "یزید بن معاویه" معرفی نمودند و به سنی مذهبان، شیعه مذهبان را دشمن خلفای سه گانه و "غالی"، "رافضی" و نامسلمان معرفی نمودند و در اثر آن ده ها هزار هموطن ما را کشته بخشهایی از کشور را نابود نمودند، امری نیست که به محض آشتی "عربستان سعودی با رژیم ولایت فقیه" از بین برود و دنیا گل و گلزار بگردد. برماست که برای خاموش کردن کامل این آتش خانمانسوز، با حوصله مندی کار نموده، به دشمنان رنگارنگ افغانستان این اجازه و امکان را ندهیم که از سرحماقت و لجاجت و یا نفرت از این و یا آن، له و یا علیه یکی از آنها موضع گرفته، آتش نفاق را از نو بر افروزند. این تنویر و آگاهی دهی می باید در مسیری حرکت نماید که جامعه معتقد بگردد، وحدت ملی کشور نمی تواند بر مبنای این و یا آن مذهب صورت بگیرد، در نتیجه می باید جهت تأمین و رسیدن به وحدت ملی، از مذاهب عبور کرد و به هیچ مذهبی اجازه نداد تا مانع وحدت ملت بگردد. به همین سان نیروهائی را که می خواهند بر مبنای دامن زدن به تضاد های مذهبی، حاکمیت خود را تثبیت نمایند می باید از بین مردم رانده و دستان توطئه گرشان را قطع نمود.

**با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!
مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل
و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد
تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!**